

Idcirco sicut propriū alijs nō potest cōcedere: ita nec sibi
peculiū vllatenus vsurpare. Distribuat singulis necessa-
ria: nulli vero cōcedat. nec sibi quidē supflua. Monachi
em̄ habentes victū tenuem. et vestitū simplicē: his debēt
esse cōtenti. In dandis autē necessarijs illa semp cōside-
ratio habenda est: ut q̄ plus indiget amplius accipiat:
et nemo qui paucis contentari potest. de hoc murmuret.
Illis autē q̄ in diuersis monasterij officijs cōstituti sunt.
abbas necessaria quelibet potest cōcedere: eosq̄ ad red-
dendā rationē suo ipe obligare. Nec tamen propriū sibi mo-
nachi quicq̄ eorū existiment que ratione administrationis
possident: cū ad cōmunitatē cenobij vel ecclesie om̄ia p̄ti-
neāt. Quācūq̄ em̄ administrationē monachus habuerit:
propriū aliq̄d possidere phibetur. Nā et ipe abbas cū mo-
nachus sit vouit et p̄misit paupertatē ex regula: et idcirco
nihil sibi propriū poterit vendicare. Si autē propriū sibi vsur-
pauerit: regulā violauit. Neq̄ dicat abbas suū aliq̄d. nō
codex meus. nō ager. non villa. non census: sed si tale aliq̄
quid cum coram hominibus dicere oporteat: noster nō
meus dicat. E tē cū res monasterij cōmunitatis sint. et
cōmunitas p̄su p̄ponit multos: nulli videatur ridiculū: si
monachus aut abbas singularis p̄sona dixerit nostrum.
Ad cōmunitatem dicti sermonis refertur intentio. Neq̄
puerilia sunt hec: que sanctos patres antiquissimos tam
studiose constat obseruasse: ut penitentia in transgresso-
res p̄scriberent. Euidens nāq̄ in abbate supbie signū est
si suū aliq̄d dicere frequenter cōsuescat. Sicut em̄ abbatē
castitatis violasse votū turpissimū ē: ita si propriū aut ipe ha-
buerit aut indulserit monachis dānabile. Abbas itaq̄
qui peculiū monacho preter administrationē cōcesserit:
p̄uaricatore m se monastice regule ostēdit. Nec vllomō ex-
cusat p̄rietarios ficta illa resignacō: qua in plerisq̄ mona-
sterijs clauis in cena dñi ponūt ad pedes abbatis: aio ad-
dimittedū peculiū nequaq̄ resigno. Quid ista simulatio?
Putas ne monache viciū p̄rietatis te posse effugere: si cla-
ues peculij tui ad pedes abbatis itez̄ repetēdas posueris?